

Za vodníky k pískovněm do Suchdola nad Lužnicí

GPS souřadnice: 48.8931161, 14.8934236

Praktické informace

Délka trasy: 4 km

Obtížnost: Lehká trasa vedoucí kolem krásných pískoven borovým lesem a loukami. Pokud máte v plánu absolvovat výlet s kočárkem nebo na kole, je to možné jen s jejich terénními variantami. Pejskům se líbit bude. Projdete ho volným tempem za necelé dvě hodinky.

Vzdálenost od Prahy a jak se tam dostat: 160 km ujedete za 2 hodiny. Podrandíte po D3 směr Tábor→Veselí nad Lužnicí→Třeboň→Suchdol nad Lužnicí→Tušš.

Parkování: Zaparkujte u Hospůdky pod Bůrkem v Tušti u Suchdola nad Lužnicí.

Možnost občerstvení: Hospůdka pod Bůrkem a kiosky na trase – pouze v sezoně.

Nejbližší další výlet agentury Velká dobrodružství: Vlkovské pískovny, Třeboň, Český Krumlov, Rožmberk.

Trasu pro vás prošla Lucie Nachtigallová.

Trasu testovali sourozenci Kryštof a Radek z Českých Budějovic

Krýša (8 let): „Neviděl jsem žádného vodníka, ale výlet se mi moc líbil.“

Ráďa(11 let): „Nekoupal jsem se, ale až bude hezky, tak nás sem mamka s taškou vezmou.“

Popis výletu - Legenda pro rodiče

Milí cestovatelé, zveme vás na výlet do kraje rybníků, pískoven, kaprů a vodníků. Prozkoumáme přírodní krásy kolem Suchdola nad Lužnicí a také oblasti Vitorazska. Co to je? Pojdte s námi na výlet a dozvíte se.

Budete hledat písmenka skrytá na tabulích, objevovat filmová místa, rostliny i živočichy. Budeme si zpívat a také hledat nápovědy v českých pohádkách.

Tento výlet vznikl s dotací a podporou Turistické oblasti Třeboňsko, z. s., a proto je pro všechny výletníky ZDARMA.

Dopis dětem

Ahoj, holky a kluci, zveme vás do krásného místa na jihu Čech. Půjdeme kolem rybníků, takže když výlet pošlapete v létě, můžete se na něm i vykoupat. Jestliže se rozhodnete výletovat v jinou roční dobu, můžete se zase těšit, že cestou potkáte mnoho zvířátek a dozvíte se spoustu příběhů. Trasa je nenáročná, vhodná pro návštěvníky všech věkových kategorií a jakékoli kondice. Pokud půjdete správnou cestou, budete se pozorně rozhlížet, číst texty a poslouchat, co říkají rodiče, jistě splníte všechny úkoly. Umíte-li už psát, doplňte podle uhadnutých slov tajenku a pečlivě ji uschovejte. Když nám pošlete dopisem, e-mailem nebo prostřednictvím FB její správné řešení, zařadíme vás do slosování o Lumpardíky.

Mapa výletu

Doplňovačka

Pomalou prosívištíme malebným městem v jižních Čechách – Suchdolem nad Lužnicí. Přejedeme Lužnici a vozidlo necháme u restaurace v Tušti. Z centra jsou to sem asi 2 km. Je možné od Lužnice dojít, ale trasa vede kolem silnice, takže jsem raději začátek výletu posunuli do klidnější části. A tím vám ho také zkrátíli! ☐☐

Toto místo v údolí meandrující řeky se pyšní nejen svou polohou v srdci chráněné krajinné oblasti Třeboňsko, ale také hlubokými kořeny, sahajícími až do roku 1362.

Naše první otázka se tedy bude týkat místa, odkud startujeme.

Najděte na domě (hospůdce) název místa v hnědém obdélníku.

1. Opište poslední slovo z názvu.

Víte, co to slovo znamená? My pátrali, pátrali... A je to pravděpodobně název zdejší oblasti.

Klidně by to mohlo být i označení pro borovicový les.

Vidíte někde kolem sebe borovici? Víte, jak ji rozpoznáte od smrku?

A zahlédnete dřevěnou pohádkovou postavu? Není tady jen tak. Tato bájná bytost obývá zdejší rybníky už stovky let. Však si o ní brzy popovídáme.

Po asfaltce vyrazíme z obce k pískovněm.

Tuší je malá vesnice, která je součástí města Suchdol nad Lužnicí. Leží na pravém břehu řeky nedaleko od hranic s Rakouskem. Historicky patřila k takzvanému Vitorazsku.

My kráčíme po cyklostezce, která se jmenuje *Paměti Vitorazska*.

Řekněte pětkrát po sobě Vitorazsko. Komu se z toho zamotal jazýček? Tak rozmotat a šlapeme dál.

Vitorazsko je historické území, které se nachází v jižních Čechách a v severním Rakousku. Tato oblast se rozprostírá po obou březích Lužnice, sahá od jejího dolního toku až po pramen. Jméno Vitorazsko pochází od hradu Weitra, který se nachází na rakouské straně hranice. Historicky bylo Vitorazsko pohraničním územím mezi Českým královstvím a Rakouským arcivévodstvím. V průběhu staletí bylo předmětem sporů a střídalo majitele. Tato oblast byla důležitá pro obchod a měla velký strategický význam. Po rozpadu Rakouska-Uherska a vzniku Československa v roce 1918 se o Vitorazsko rozpoutal územní spor. Obě země si na ně dělaly nárok. Spor byl nakonec v roce 1919 vyřešen smlouvou ze Saint-Germain. Výsledkem bylo rozdělení Vitorazska na českou a rakouskou část. Dnes je česká část Vitorazska součástí Jihočeského kraje a rakouská část patří do spolkové země Dolní Rakousy. Toto rozdělení je stále patrné například v obcích, kde se nacházejí hraniční přechody či historické hraniční kameny.

Možná jste jeden takový viděli, když jste přejížděli Lužnici.

Podél cesty se pasou krávy a býci. Věděli byste, jak se jedním slůvkem na *t* na tři písmenka označuje tento sudokopytník?

Doplňte: ... domácí.

Samice se nazývá kráva, samec býk. Vykastrovaný (varlat zbavený) býk je vůl. Je méně agresivní a snáze ovladatelný.

Kráva, která ještě nerodila, je jalovice. Víte, že býkovi nemůžete ze dne na den změnit potravu? Umřel by hladu.

Mikroorganismy v jeho žaludku jsou totiž zvyklé například na čerstvou trávu. Kdybyste tedy turovi dali místo čerstvé trávy seno, mikroorganismy nebudou na seno zvyklé a umřou. Tím umře i tur. Pokud tedy chcete krávě změnit jídelníček, musíte postupně přidávat seno a ubírat čerstvou trávu, až ji v konečné fázi budete krmit pouze senem. To jsou věci! Koukáme na to jako čerstvě narozené... Jak se jmenuje mládě tohoto savce?

Napoví známá písnička. Půjčíme si její poslední sloku, ale vy si ji můžete zazpívat celou. Než dojdete k lesu, jistě to zvládnete.

Když jsem já sloužil poslední léto,

vysloužil jsem si děvčátko za to.

To děvčátko jak poupátko

a ty boty do roboty

a ten vůl jako kůl

a ta kráva mléko dává

a to tele hubou mele

a ten vepř jako pepř

a ta husa chodí bosa

a ta kačka blátotlačka

a to kuře krákoře běhá po dvoře,

má panenka stele ??????? v komoře.

2. Doplňte slovo v písničce.

Kromě rybníků jsou pro Suchdol nad Lužnicí typické také **pískovny**. Tak se na ně pojdme podívat.

Asfaltku napravo mineme a odbočíme doprava do lesa až po pěšině o pár metrů dál. Zastavte se u cedule *Český rybářský svaz*.

Pískovny vznikly po masivní těžbě písku, která začala již v roce 1966. Po ukončení těžby se zatopené lomy samovolně proměnily v rozsáhlá jezera. Dnes jsou vyhledávaným místem pro koupání, opalování a další vodní kratochvíle.

„Naše“ pískovna se dělí na dvě části, které jsou často označovány jako Velká a Malá tuštská pískovna.

Teď stojíme přesně mezi nimi.

V obou je oficiálně povoleno koupání. Velká pískovna se nachází severně od obce Tuš a nabízí pozvolný vstup do vody, což ji činí vhodnou i pro rodiny s dětmi. Na jejím severním břehu se dokonce nacházejí restaurace a kemp, tedy zázemí pro návštěvníky. Oblíbená je i nadšenci do vodních sportů, jako je třeba windsurfing.

Za 10 minut k ní dojdeme, ale teď si ještě vyzvedneme jedno písmenko do tajeňky.

3. Doplňte slovo z cedule rybářského svazu: Jihočeský územní

Zajímavostí je, že je oblast oblíbená také filmaři. Pro záběry moře si ji vybrala například režisérka Věra Chytilová, když točila snímek *Vyhánění z ráje*. S pískovnou a obcí Tuš je rovněž spojen film *Krajina ve stínu*, který zachytil hroznou mezilidskou tragédií.

Příběh, který režíroval Bohdan Sláma, je inspirován skutečnou událostí – tuštským masakrem z roku 1945. Po skončení druhé světové války zde došlo k pobití několika desítek místních německy mluvících obyvatel. V podstatě je zabili dřívější sousedé, kteří si ale nyní říkali *Revoluční garda*. Tato tragická událost vrhla stín na poválečnou historii obce a regionu. Režisér si vybral tuto lokalitu, aby zobrazil morálně složitou dobu a ukázal temnější stránku české historie, která se často opomíjí.

Ťapkáme lesem... Toto je nejdobrodružnější část cesty, u vody už to bude lepší. Les je docela hustý, potřebovali bychom nějakého pejska, který by nám vyčmúchal nejlepší cestu. Jde s vámi nějaký takový kamarád?

Znáte pohádky či filmy, ve kterých hrají hlavní roli pejsci? Jak se jmenovala pohádka, ve které se bernardýn hezky stará o kamarádka Áju?

4. Doplňte slovo: Fík.

Jak se jmenoval psí kamarád Macha a Šebestové ze známého večerníčkového seriálu?

Karel Čapek napsal knížku o štěněti Dášeňce a jeho bratr Josef zase *Povídání o pejskovi a kočičce*.

Vzpomínáte si, jak pekli dort?

Tak do toho svého dortu dávali a míchali všechno možné, dali tam i česnek a pepř a namíchali tam sádlo i bonbóny, škvarky a skořici, krupičnou kaši a tvaroh, perník a ocet, kakao a zelí, jednu hlavu z husy a hrozinky, inu všechno možné do toho dortu dali, jen chleba tam nedali, protože pejskové a kočičky chleba zrovna tuze moc rádi nejedí.

Pohádek je hodně, filmů ještě více. Dají rodiče a prarodiče dohromady alespoň tři?

Nápověda zní: Lassie, Goro, Marley, Bella, Beethoven, Hačiko...

A jsme u pískovny. To je krásná voda, že? A ty pláže! Koupáníčko je zde přímo skvostné.

Bodejť by ne, o kvalitu vody se totiž stará celá vodnická rodina. Snad nejste překvapeni, že zde hastrmani žijí! To je samo sebou! ☐

Dokázali byste vysvětlit, kdo takový vodník je?

Vodník je v českých pohádkách a pověstech bytost, která obývá vodní plochy, nejčastěji rybníky a řeky. Je považován za pána vod a všeho, co se v nich nachází.

Vzhled a zvyky vodníků se mohou lišit. Často je tento tvor zobrazován jako zelený mužík s dlouhými vlasy a vousy, oblečený ve fraku nebo zeleném kabátě. Na nohou má obvykle holínky, které jsou často naplněné vodou. Jeho obydlí bývá pod hladinou, kde má domeček. Do svého světa láká lidi – a utopí je. Jejich duše pak uchovává v hrníčkách, které má uspořádané na poličce. Počet hrníčků s dušičkami někdy určuje jeho společenské postavení mezi ostatními vodníky. V mnohých příbězích se vodník lidmi živí, jindy je topí jen pro zábavu. Často se také objevuje, jak sedí na vrbě a češe si vlasy, případně si spravuje obuv.

Zdejší vodníci sedávají na borovici a plavce netopí.

Existuje řada pohádek a příběhů, kde se vodník objevuje. Od klasické lidové tvorby až po moderní zpracování ve filmech a knihách.

Mezi nejznámější patří vodník, kterého každý, kdo kdy chodil do školy, zná z Erbenovy sbírky balad Kytice. Zde je vodník zobrazen jako tragická a krutá postava. Využije skutečnosti, že neexistovaly pračky, prolomí pod lehou dívkou lávku, ze které si prala šátečky – a nechá si ji. Má s ní miminko, polovodnička. Po roce partnera mladá paní vodníková uprosí, aby mohla navštívit svou matku. Hastrman svolí, ale jako rukojmí musí nechat doma synka. Navíc dostane befelem přesný termín návratu. Pochopitelně ho nedodrží, chce zůstat u maminky. Což zelenáči pěkně trhne šosem. I když jsou jeho možnosti na souši omezené, nedovolí, aby to dívce prošlo jen tak...

Dokázali by maminka nebo tatínek odrecitovat alespoň jednu sloku? A co babi nebo děda? Děti, vyzkoušejte si je!

5. Jak se jmenoval strom, na kterém vodník seděl?

Přicházíme k modrobílému domečku s obcerstvením. V názvu má jedno francouzské město. Jak se jmenuje město?

Stále kráčíme kolem vody – kroužíme jako kružítko. Namalujte prstíkem do vzduchu tvar oválu. A teď nožičkou.

Ale zpátky k vodníkovi. Víte, jak je možné hastrmana i hastrmánka zneškodnit?

Stačí ho spoutat lýkovým provazem, barevnými tkanicemi či houžví z devíti druhů dřev. (*Houžev je druh provazu vyrobený ze zkroucených prutů, větví, kořenů nebo pružných kmínků stromů s osekanými větvemi.*)

Může ho také zneškodnit odvážný člověk, když mu odstřihne jeho mokřý šos, omotá ho růžencem a zakope v posvěcené zemi nebo na rozcestí. Jako ochrana před vodníkem slouží byliny, jako jsou černobýl, tolita, turan, kapradí nebo devětsil.

Víte, jak tyto rostlinky vypadají? Že ne? Tak alespoň kapradí jdeme hledat, to pozná každý!

Znáte nějaké pohádkové vodníky, děti?

Moc krásné vodníky, vodníčky a hastrmánky popisoval ve svých knihách spisovatel Václav Čtvrtek. Nemluvě o Josefu Ladovi, který je také kouzelně kreslil.

Jak se jmenovali vodníci, co se kamarádili s Mankou a Cipískem? Napovíme, že jejich jména začínají na Č a V. Zkuste si vzpomenout alespoň na jednoho.

I za loupežníkem do Jičina a blízkého lesa Řáholece vede jeden z našich výletů s tajenkou. A za Ladovými vodníky nás zase zavede výlet do Hrusic.

6. Jak se jmenuje slavný loupežník z lesa Řáholec?

Bubáci a hastrmani od Josefa Lady jsou vodníci dobrosrdeční a spíše komičtí, respektive srandovní.

Vodnická pohádka od Karla Čapka je součástí jeho *Devatera pohádek*. Je psána s humorem a nadhledem. Vodník v ní funguje spíše jako úředník, který si pečlivě vede záznamy o utopencích, ale celkově je to spíše laskavý strážce rybníka.

Film **Jak utopit doktora Mráčka aneb Konec vodníků v Čechách** ukazuje vodníky v moderním světě. Žijí v Praze v utajení mezi lidmi, mají své vlastní vodnické zákony a potýkají se s problémy, jako je například snaha úřadů vysušit jim vlhký a plesnivý příbytek.

Známa je také opera **Rusalka**: Přestože je hlavní hrdinkou víla, je vodník v opeře Antonína Dvořáka náramně důležitou postavou. Je to přece Rusalčin táta. Miluje ji a varuje před nebezpečím spojeným s lidským světem. Varují vás rodiče také?

Znáte slavnou árii z této opery? Tak si ji pojďme zazpívat! Vodník i rybky budou mít radost. Rybáři moc ne, ale chvílku to vydrží.

Měsíčku na nebi hlubokém,

světlo tvé daleko vidí.

Po světě bloudíš širokém,

díváš se v příbytky lidí.

Po světě bloudíš širokém,

díváš se v příbytky lidí.

Než dojdeme na křižovatku, máme pro vás jeden hodně těžký úkol.

Naučte se text následující básničky do konce výletu. Kdo to nezvládne, musí v cíli udělat 10 dřepů.

Sedí vodník na prameni,

mlok mu leze po rameni,

ropucha mu kouká z boty,

skokan skáče na kalhoty.

Přicházíme na křižovatku a také k ubytovně a dalšímu parkovišti.

Najděte modrý rozcestník. Poznáte na obrázku, jakým stylem plavec plave? Že by čubičkou? Nebo stylem zednická tříška? Kdo by uměl toto přirovnání vysvětlit? Schválně...

Najděte na plakátovací ploše znak města. Co na něm vidíte? A co si myslíte, že obrázky znamenají?

Znak města Suchdol nad Lužnicí se skládá ze tří hlavních prvků, které symbolizují jeho historii a charakter. V modrém štítu je nad stříbrným zvlněným břevnem, které představuje řeku Lužnici, zlatý klíč. Odkazuje na svatého Mikuláše, patrona místního kostela, a zároveň symbolizuje právo města.

Ve kterém měsíci v roce chodí Mikuláš?

7. Napište měsíc v roce.

Přejdeme křižovatku a vyhledáme pěšinku, která nás odvede k další písčince. I tu obkroužíme, jako bychom byli vážkou. Nedaleko vody stojí nám již dobře známá tabule. I tentokrát nás na ní čeká písmenko do tajenky.

8. Opište číslici, která následuje za písmenem č:

Jak se vám líbí tato písčinka? Také krásná, že? A těch zvířátek, co tady žije! Hotová zoo.

Oblast okolo Suchdolu leží v samém srdci Chráněné krajinné oblasti Třeboňsko, která je zároveň biosférickou rezervací UNESCO. Řeka Lužnice se v této oblasti klikatí v širokých meandrech, které vytvářejí cenné lužní lesy a mokřady. Je domovem mnoha druhů ryb, jako jsou například štika, candát, okoun. A také vzácných ptáků, jako jsou ledňáček říční a volavka popelavá. Často zde můžete pozorovat také vydru říční.

Nás však z vody sleduje hlavně vodnická paní policistka – štika.

Rybáři přezdívací štice obecné „zubatá“. Tahle dravá ryba loví rybí potěr (rybí miminka) už pár dní poté, co sama přestane být potěrem. A nejen cizí! Žere i pidištičky. Kanibalismus je štikám vlastní už ve stáří několika týdnů. Pokračuje po zbytek života. Šticky takto regulují vlastní stavy, aby se nepřemnožily. Logika je to divná. Věřme ale, že příroda ví, co dělá. Mnohokrát nám už dokázala, že je moudřejší než my.

Štika obecná se líhne z jiker vytřených do vysoké trávy na zatopených březích začátkem jara. Při lovu se k rybkám nenápadně přiblíží na velmi malou vzdálenost... A zaútočí. Buď chytne, nebo ne. Šticky své oběti zarputile nepronásledují, nehoní se za nimi, jako to vidáme u jiných druhů dravých ryb. Když při útoku minou, případně rybka cukne, nechají oběd plavat. Radši to zkusí znova. Když se zadaří, polykají rybky od hlavy. Tato samotářská ryba si nepotrpí na hejna. Skutečně není kolektivní typ. S příslušníky svého druhu se stýká jen v době páření. Za rekordní velikost se u dospělých štik považuje délka nad 140 cm a hmotnost přes 25 kg. Takový úlovek však vytáhnou rybáři jen vzácně, ale zrovna v těchto vodách se jim prý daří.

Když jsme u těch rybiček. Znáte pohádku o princezně Zlatovlásce? Jiřík v ní snědl kouzelnou rybu, která vypadala jako had, a začal rozumět řeči zvířat.

Věděli byste, jak se tato hadí ryba jmenuje? Poradíme, že začíná na písmenko *ú*.

Chtěli byste rozumět řeči zvířat? Zkuste kolem sebe nějaké zvířátko najít a promluvit si s ním. Třeba mravence. Nebo mouchu, žížalu, luční kobyliku... Klíště ne, to si vás najde samo a na řeči fakt není. Staňte se na chvíli překladatelem.

Došli jsme na druhý konec vody. Jsou zde skupinky břízek – taková hezká rodinka. Vyberte si, která z nich je podobná členům vaší rodiny, a postavte se každý k jedné. Klidně si zde můžete zahrát hru: *Molekuly, molekuly, hýbejte se z místa na místo!*

Tato pláž je na koupání asi nejhezčí, můžete si zde půjčit paddleboard a jsou tady také toitoiky.

Pěšina nás vede dále kolem rybníka až k ceduli *Upozornění pro návštěvníky*.

Najděte na ní všechny dopravní prostředky.

9. Jak se jmenuje dopravní prostředek vlevo nahoře?

Stále kopírujeme břeh písčinky. Napravo tušíme řeku Lužnici a za ní pak Suchdol nad Lužnicí. Tak si řekneme něco o jeho historii.

*Původně rybářská a zemědělská osada získala přídomek „nad Lužnicí“ až ve 20. století. Dlouho vzkvétala pod vládou **Rožmberků**, kteří se zasloužili o rozvoj zdejšího rybníkářství a celého hospodářství.*

Dějiny Suchdolu nad Lužnicí jsou úzce spjaty s dějinami třeboňského panství a vlivnými rody, které jej vlastnily. První písemná zmínka pochází z roku 1362, kdy je Suchdol uváděn jako součást majetku pánů z Landštejna. V roce 1367 získali celé panství Rožmberkové, jejichž působení ovlivnilo ráz celé krajiny na staletí dopředu. Za vlády Petra IV. z Rožmberka a později Viléma z Rožmberka a Petra Voka z Rožmberka dochází k obrovskému rozvoji rybníkářství, které Suchdol a jeho okolí promění v úrodnou a hospodářsky prosperující oblast.

Během husitských válek stál Suchdol na straně Tábora, což ho vystavilo nebezpečí a obléhání. Město bylo po třicetileté válce během 17. století opakovaně zasaženo morem a válkami, což vedlo k úpadku.

V 19. století se Suchdol stává významným centrem těžby písku a štěrku, která se stala dominantní ekonomickou aktivitou. Železniční spojení z roku 1869, které spojovalo Veselí nad Lužnicí s Vídní, napomohlo rozvoji průmyslu i obchodu. V roce 1904 získává město přídomek „nad Lužnicí“, aby se odlišilo od jiných Suchdolů. Během první republiky se stává oblíbeným letoviskem. V roce 2004 byl Suchdol oficiálně povýšen na město.

Zdá se vám, že je tady sucho? Nebo tady roste kdeco jako z vody? Nám se zdá, že to druhé.

Dokážete vyjmenovat alespoň 5 rostlin, co kolem sebe vidíte?

O založení města **Suchdol nad Lužnicí** existuje několik pověstí, které se v průběhu staletí předávaly z generace na generaci. Ta nejznámější, která se dotýká samotného názvu města, vypráví o dobách, kdy krajina trpěla velkým suchem. Podle této legendy se na místě dnešního města nacházela osada, kterou trápilo dlouhotrvající kruté sucho. Studny vysychaly, pole popraskala, země se stala neúrodnou. Obyvatelé byli zoufalí z nedostatku vody a hrozícího hladu. Rozhodli se, že už nemohou dál zůstat v takovém „suchém dole“. Jednoho dne se několik z nich vydalo na průzkum. Chtěli najít místo, kde by se dalo usadit a kde by voda nechyběla. Putovali dlouho, velmi dlouho... Až dorazili k široké řece, která se klikatila údolím. Její tok se zdál být nekonečný. Byla to Lužnice. Úrodná půda kolem ní byla plná zeleně a vody. Když se vrátili do své suché osady, rozhodli se, že ji opustí a usadí se u Lužnice. Založili tam novou osadu a na památku svého útrapného období v „suchém dole“ jí dali název Suchdol.

Jak byste město nyní pojmenovali vy? Co třeba Pískodol? ☐

Znáte nějakou pohádku, ve které trápí lidi sucho? Třeba tu od Karla Jaromíra Erbena. Její hlavní hrdina Plaváček se na cestě k dědu Vševědovi zastaví v jednom městě, kde je sucho a lidé trpí žízní. Děd Vševěd Plaváčkovvi prozradí, že příčinou je žába, která sedí na prameni studny a brání vodě v proudění. Poradí, aby lidé studnu vyčistili a žabu zabili. Že pak voda poteče jako dřív. Která součást pokožky hlavy se vyskytuje v názvu pohádky?

10. Doplňte: Tři zlaté

Blížíme se k cíli. Břehy zde mohou být trochu rozkopané, ale vždy se dají po pěšině obejít. A cesta pastvinou také není k zahazení.

V ostré levotočivé zatáčce vodu opustíme a vydáme se pěšinou doprava. Za pár minut nás odvede do konce výletu.

Copak to na nás z tajenky kouká za divné slovo? Je to latinské pojmenování ryby, o které jsme dnes hodně mluvili. Kterápak to asi je?

Hotovo. Procházka i osvěta jsou u konce. Jak jste na tom s vodnickou básničkou? Kdo se ji naučil? Vy jste ale šikovné dětičky! Tleskáme.

Doufáme, že se vám dnešní výlet s tajenkou líbil, přejeme šťastnou cestu domů a těšíme se zase někdy na našich tajenkových trasách na viděnou! Hlavně ale moc, moc děkujeme Turistické oblasti Třeboňsko, z. s., za námět a pomoc s výletem a jeho poskytnutí všem výletníkům ZDARMA.

Tip navíc: Při cestě domů se zastavte v krásném suchdolském kostelíku.

Kostel svatého Mikuláše v Suchdole nad Lužnicí byl založen ve 14. století. Původně byl zasvěcen blahoslavené Panně Marii, svatému Bartoloměji a svaté Markétě. Později (při novém vysvěcení v roce 1493) získal nynější zasvěcení svatému Mikuláši. Původně byl postaven jako pozdně gotické dvoúlodí s klenbami svedenými na jediný středový sloup, což z něj činilo první takovou stavbu v jižních Čechách. Podle kamenických značek je zřejmé, že na stavbě pracovali stejní řemeslníci jako na augustiniánském klášteře v Třeboni. Presbytář byl zaklenut až v první nebo druhé čtvrtině 15. století síťovou klenbou. Koncem 15. století (konkrétně v roce 1493) byl kostel přestavěn na trojlodí. K dalším významným úpravám došlo v 19. století. V roce 1820 byla loď prodloužena, klenby částečně sneseny a nahrazeny rákosovým stropem. V téže době byla přistavěna věž v klasicistním slohu a v roce 1858 i oratoř. Součástí původního interiéru byla socha Suchdolské Madony, která je považována za jednu z nejkrásnějších jihočeských madon. Později byla přemístěna do Jihočeské galerie na Hluboké.

V textu byly použity mimo jiné texty z webů www.kudyznudy.cz, <https://www.cestyapamatky.cz>,

